

[Ragnhild Andersen.]

faa noget fra Ulykkesforsikringen de første 13 Uger.

Vi maa af disse Grunde fastholde vort Krav om, at 13 Ugers Bestemmelsen ophæves med det samme, og da Lovforslaget skal i Udvalg, saa vidt jeg forstaaer, vil vi naturligvis der gøre vore Bemærkninger i saa Henseende.

Ifølge Lovforslaget skal Ændringerne have tilbagevirkende Kraft til 1. April 1947, dog kun for Ulykestilfælde indtruffet efter 1. April 1947. Jeg kan ikke se det retfærdige i, at Arbejdere, der er kommet til Skade tidligere og derfor er langvarigt ulykkesramte, ikke skulde have Dagpengene forhøjet ogsaa i Perioden fra 1. April 1947 til 1. April 1948. Jeg staaer her med et Brev fra en saadan Arbejder, som fortæller, at ogsaa disse Mennesker er haardt ramt i en saadan Periode, og han skriver f. Eks. — med den højtærede Formands Tilladelse vil jeg citere —:

„Ved at læse forskellige Blade er jeg blevet klar over, at det Lovforslag om Ulykkesforsikringsloven, som nu bliver fremlagt i Rigsdagen, vil behandle mig og maaske mange flere uretfærdigt. Maa jeg forklare mit Tilfælde. Jeg kom den 26. Marts 1947 til Skade ved et Fald fra en Stige og brækkede Laarhalsen og blev indlagt paa Københavns Amtssygehus, hvor jeg laa i 3½ Maaned, kom saa hjem og gik med 2 Stokke, derefter med 1, og er endnu ikke rask. Fra den 26. Marts 1947 til 26. Juni 1947 fik jeg fra Sygekassen Opholdet paa Sygehuset plus 2 Kr. pr. Dag til mit Hjemms Opretholdelse, fra den 26. Juni 1947 og endnu faar jeg 10 Kr. om Dagen efter Ulykkesforsikringsloven, og der er ikke Udsigt til, at jeg kommer mig de første 2 Maaneder. Jeg læser nu, at Loven faar tilbagevirkende Kraft for dem, der kom til Skade efter 1. April 1947, altsaa ikke for mig, idet mit Tilfælde jo er fra den 26. Marts 1947. Jeg vil mene, at det vilde være retfærdigt, at alle de, som har faaet Penge fra Ulykkesforsikringen efter 1. April 1947, kom i Betragtning og særlig de, der endnu maa lide af den alt for lille Ulykkesforsikring, vi har.....“

Jeg er faktisk enig med denne Arbejder i, at det er uretfærdigt, at han, som i hele den samme Periode har været tilskadekommet, ikke ogsaa skal have de forhøjede Dagpenge, fordi han er kommet til Skade kort før 1. April 1947.

Ud fra disse Synspunkter vil jeg gerne spørge den højtærede Minister, hvad Moti-

veringen er for, at langvarigt tilskadekomne i et helt Aar ikke skal have Efterbetaling, og ved den højtærede Minister, hvor mange Personer og hvilke Beløb det kan dreje sig om? Nu kan jeg naturligvis under Udvalgsbehandlingen stille disse Spørgsmaal, men jeg har stillet dem her, da jeg ikke er klar over, hvorledes det bliver med Udvalgsbehandlingen.

Den ærede Ordfører for Det konservative Folkeparti, Hr. Fibiger, ønskede ikke, saa vidt jeg forstod, at Loven overhovedet skulde have tilbagevirkende Kraft. Jeg forstaaer ikke dette Synspunkt fra konservativ Side, idet man netop sidste Aar var enig med Regeringen i, at man midlertidig skulde forhøje Dagpengene til 10 Kr., og at der skulde reguleres i Løbet af kort Tid, saaledes at Bestemmelserne skulde have tilbagevirkende Kraft til 1. April 1947. Det er altsaa ikke noget, den nuværende Socialminister har fundet paa. Det var et Løfte, som blev givet allerede for et Aar siden, og derfor forstaaer jeg ikke, at den ærede Ordfører for Det konservative Folkeparti nu møder op og stiller Forslag om, at dette bliver forandret. Det kan jeg ikke se nogen Rimelighed i, idet vi var enige derom for et Aar siden.

Med disse Bemærkninger skal paa min Gruppes Vegne tilsige vor Medvirken til en velvillig Behandling af Lovforslaget.

Tholstrup: Jeg skal paa mit Partis Vegne tilsige vor Støtte til Gennemførelsen af Lovforslaget.

Socialministeren (Strøm): Jeg takker for den venlige Behandling, Lovforslaget har faaet. Jeg forstaaer, at det er ikke i og for sig saa meget Forbedringerne i Lovforslaget, man har drøftet, som det, at visse Ting, som man kunde have ønsket skulde være i Lovforslaget, ikke er der.

Det ærede Medlem Hr. Holger Larsen spurgte, om det ikke var bedre at nedsætte et nyt Udvalg til at beskæftige sig med Ulykkesforsikringsloven og Ulykkesforsikringssekskabernes Forhold i det hele taget, et Udvalg, der eventuelt skulde arbejde sideordnet med Sygekasseudvalget. Det er et Spørgsmaal, som jeg meget gerne skal tage op til Overvejelse. Det er ikke utænkeligt, at der her er en Vej at komme frem ad, saaledes at man eventuelt paa disse Omraader kunde gøre et Arbejde, der kunde være af Værdi for den videre Behandling af selve Ulykkesforsikringslovgivningen.

Den ærede Ordfører for Venstre udtalte, at Partiet var betænkeligt ved, at jeg var